

Η ΦΙΛΕΡΗΜΟΣ ΚΟΡΗ.

1.

Προχθές περιπλανώμενος
 Ἰπὸ ἀναδενδράδαν,
 Εὐρέθην εἰς μυρτόφυτον
 Καὶ χλοερὰν κοιλάδαν.
 Ὁ ἥλιος τὸ βῆμά του
 Στὴν δύσιν ἐπροχώρει,
 Κ' ἐχρύσωνε τὸν Οὐρανὸν
 Ὅπισ' ἀπὸ τὰ ὄρη.
 Ὁ δὲ ἠδύπνως Ζέφυρος
 Ἐδρόσιζεν ἠδύνων,
 Τὴν χλόην ἐκυμῶτιζε
 Τὴν ἐξοχὴν φαιδρῶνων.
 Τὰ πετεινὰ ἀνέπεμπον
 Ἐπάνω εἰς τὸν αἰθέρα
 Φωνῆν των τὴν γλυκύμολπον
 Ὡ τί λαμπρὰ ἐσπέρα!
 Ὀδοιπορῶν ἠτένιζα
 Τῆς φύσεως τὰ κάλλη,
 Ὅτ' αἰφνιδίως ἤκουσα
 Μακρὰν, φωνὴν νὰ ψάλλη,
 Καὶ παρετήρησα ἐκεῖ
 Μὴν ἦτον ὄπτασία,
 Καὶ ἦτο κόρη ἰλαρὰ
 Καὶ κόρη ἐξαισία.
 Εἰς τὸν λαϊμόν τῆς τὰν λευκὸν
 Κόμη ξανθὴ ἠπλοῦτο,
 Κ' ἀπὸ τὴν αὔραν συνεχῶς
 Ἐκατακυματοῦτο.
 Τὰ ὄμματά της ὕψωνε
 Σ' τοῦ Οὐρανοῦ τὸ δῶμα,
 Κ' ἐγίνετο γλυκύτερον
 Τὸ γαλανόν του χροῶμα.

2.

Καὶ ἐψάλλε μελωδικῶς
 Ἡ τουφερὰ νεᾶνις.
 « Ὡ κόσμε μάταιε, ἐλθέ
 « Ἐδῶ νὰ ἀνασάνης,
 « Ὅπου τὰ πάντα μειδιοῦν
 « Καὶ χαίρεται ἡ φύσις,
 « Νὰ ἀναπέμπῃς εὐλαδῶς
 « Εἰς τὸν Θεὸν δεήσεις.
 « Αἰνῶν δὲ ἀκατάπαυστα
 « Τὰ ἔργα τοῦ Ἰψίστου,
 « Τοῦ πάντα ταῦτα πλάσαντος
 « Δημιουργοῦ καὶ Κτίστου,
 « Κάθου σιμὰ εἰς τὸν βύακα
 « Αὐτὸν ποῦ μουρμουρίζει,
 « Νὰ βλέπῃς τὸ ἐρχόμενον
 « Ρεῦμά του πῶς ἀφρίζει.
 « Τοιοιτοτρόπως καὶ ἡμῶν
 « Παρέρχεται ὁ βίος,

« Καὶ τὸν καλύπτει ἔπειτα
 « Ὁ πέπλος αἰωνίως.
 « Τί περιμένεις ἄνθρωπε;
 « Το πᾶν σιὰ καὶ πλάνη,
 « Ἡ ἐρημία δύναται
 « Ὀλίγον νὰ σ' εὐφράνῃ. »
 Αὐτὰ ἐκείνη ἔλεγεν,
 Ἐγὼ δ' ἐκπεπληγμένος,
 Κ' ἀπὸ τὴν ἀρμανίαν τῆς
 Γλυκὰ σαγηνευμένος,
 Τὸ βῆμα ἐπροχώρησα
 Ἐντὸς τῆς ἐρημίας,
 Ἐνθ' ἀπεράσισα νὰ ζῶ
 Μετ' ἄκρας ἡρεμίας.

N. K.

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ,

Συντεθὲν μὲν ὑπὸ

Σ. Δ. ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Καὶ πλουτισθὲν διαφόροις πίναξι νομο-
ματολογικοῖς κτλ. κτλ.

Οἱς προστεθῆ ἐπὶ τέλους Λεξικὸν ἐπίτομον
τῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς συγγραμμάσιν ἀ-
πάντων μὲνων κυρίων ὀνομάτων.

Ἐκδοθὲν δὲ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΩΣ

ὑπὸ ἈΔΑΜΑΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛᾶ.

Τρεῖς χιλιάδες καὶ ἐπέκεινα λέξεων νεωστὶ προστε-
 θεῖσαι· ὅλαι σχεδὸν αἱ τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἢ διορ-
 θωθεῖσαι, ἢ ἀναπτυχθεῖσαι, ἢ διὰ καταλληλοτέρων καὶ
 πλειοτέρων παραδειγμάτων σαφηνισθεῖσαι· ἢ προσθή-
 κη τῶν Πινάκων, τῶν ὁποίων τὴν δημοσίευσιν δέν μοι
 ἐπέτρεψαν εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσιν ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τῆς
 θελήσεώς μου περιστάσεις· Λεξικὸν τῶν κυρίων ὀνομά-
 των, πλουτισθὲν μὲ τριακόσια καὶ ἐπέκεινα ὀνόματα
 ἐκ τῆς νεωτάτης ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ τοῦ *Pape*· ἢ λαμ-
 πρότης ἐπὶ πᾶσι τοῦ τύπου καὶ τοῦ χαρτίου, καὶ ἡ πε-
 ρὶ τὴν ἔλλειψιν τυπογραφικῶν σφαλμάτων καταβληθεῖ-
 σα μεγίστη προσπάθεια· ἰδοὺ τὰ πλεονεκτήματα τῆς
 δευτέρας ταύτης ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Κυρίου Σ. Δ.
 Βυζαντίου, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπὶ πάντων τῶν παρ' ἡμῖν
 ἄχρι τοῦδε ἐκδοδομένων ἀναμφισβήτητον ὑπεροχὴν ἀνε-
 γνώρισεν ἤδη πρὸ δώδεκα ἐτῶν ὅλος ὀφιλολογικὸς Κό-
 σμος.

Ἐλπίζω ἄρα ὅτι καὶ τοῦ Κοινοῦ ἢ περὶ αὐτὸ ἀποδο-
 χῆ θέλει εἶναι ἀνάλογος μὲ τοὺς τετραετείς κόπους, τοὺς
 ὁποίους, παρεκτὸς τῆς ὑπερόγκου δαπάνης, ἀπήτησεν
 ἡ ἐντέλεια, εἰς ἣν ἐφιλοτιμήθη νὰ τὸ φέρω διὰ τῆς
 Στερεοτυπίας.

Ἀνδρέας Κορομηλᾶς.